

EDITORIAL

Sondeos

Con la puesta de largo de una campaña que viene de lejos, han aparecido simultáneamente dos encuestas con sello oficial: la del Centro de Investigaciones Sociológicas (CIS), organismo dependiente del Ministerio de Presidencia, y el barómetro del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), adscrito al Departament de Presidència de la Generalitat. Los resultados son distintos, como si se tratara de un menú a la carta.

Y algo de eso debe de haber. Dicen los técnicos que las diferencias estriban en la interpretación de las respuestas, un sumatorio al voto declarado que puede ser la raíz de diferencias y errores significativos. Otros piensan que -quien paga, manda- se trata de alegrar los oídos a los que encargan el trabajo. Funciona el viejo chiste que se atribuye a Perón, que pidió la hora a Cámpora, su segundo en aquella época, y la respuesta fue magistral: la que vos querés, mi general.

Las diferencias entre ambas encuestas son reveladoras. La de casa pronostica una mayoría holgada de CiU, con una horquilla entre 69-71 escaños y la de Madrid estima que Mas se quedará en el umbral de la mayoría, con 63-64 escaños, uno o dos más de los actuales. Los dos sondeos no pueden tener razón, pero ambos pueden argumentar que ese era el estado de opinión un mes antes de ir a las urnas. Obviamente no es lo mismo rozar la mayoría, que sobrepasarla.

En cualquier caso, lo que parece fuera de discusión es que la diferencia en apoyo popular marcará grandes diferencias entre CiU y el resto, con la duda de si la caída del PSC le llevará a ser superado por el PP, lo que sería un aldabonazo, el punto de partida a un cambio de mensajes y protagonistas.

DIARI DE SABADELL

C. de Sant Quirze, 37-41 · 08201 SABADELL
TELÈFON REDACCIÓ: 937 261 100 *
FAX REDACCIÓ: 937 270 865
e-mail: sabadell@diarisabadel.com
www.diarisabadel.com
DIPÒSIT LEGAL: B-12890 - 1977

Director: RAMON RODRÍGUEZ ZORRILLA

Subdirector: Angel Díez Tierno. Cap de Redacció: Josep Mercadé Mateu.
Ciutat: Angel Jusado, Yolanda Rico, Elisabet Álvarez. Comarca: Rafael Martín.
Entrevistes: Víctor Colomer, Juan Reyes. Economia: Joaquim Martín. Societat: Nemesio García. Espectacles: Carles Cascón. Televisió: Xavier Rosell. Cultura: Josep Ache. Salut i Ciència: Isabel López. Esports: Pere Figueras, Mario Pratnyo, Jordi Sánchez.
La Gaseta del Dijous: Josep Gamell. Fotografia: Esteve Barnola.

Editat per: VALLESANA DE PUBLICACIONS, S.A.
PUBLICITAT I ADMINISTRACIÓ
C. de Sant Quirze, 37 · 08201 SABADELL
TELÈFON: 937 275 545 * · FAX PUBLICITAT: 937 255 543
e-mail: publi@diarisabadel.com
Gerent: ROMÀ GAMELL CRUELLS

Comptabilitat: Mònica Méndez. Publicitat: Carme Vila, Laura Vaqueró, Antònia Corvejat, Isabel Vila. Informàtica, Imatge i Disseny: Joan Vila, Joan Tubau, Cristina Sánchez.

Impressió: IMPRINTSA

Distribució a Sabadell i Comarca, i Terrassa: SEDISA (937 235 803)
Distribució a Barcelona, Tarragona i Girona: MARINA PRESS (902 200 208)
Repartiment a domicili: D.R. MENFIS (937 125 133)

VALLESANA DE PUBLICACIONS, S.A. té oberta una SegurCajaAdelitas, una assegurança d'accidents gratuïta per als subscriptors de Diari de Sabadell, menors de setanta anys.

OPINIÓ

CARA A CARA

Text: VÍCTOR COLOMER

PEP BOU BUFADOR DE BOMBOLLES

«He passat de la bombolla immobiliària a la bombolla de sabó»

Ha creat un nou gènere d'espectacle, el de la bombolla de sabó. Quan va començar, ja fa 30 anys, no ho feia ningú, però avui els seus imitadors són legió als cinc continents.

Pep Bou Gravi, 61, bufarà bombolles demà i La Faràndula esdevindrà un temple màgic d'efimera pel·lícula irisada.

De debò viu sol a una masia de les Franqueses?

Més exactament a Can Pep del Serrat a Corró d'Amunt, prop de Cardedeu.

Algú l'acompanya.

Durant el dia tinc aquí la gent que em porta l'oficina i els espectacles. Però a la nitestic sol, envoltat de natura.

No té por.

Cap por. El perill el teniu els que viviu a ciutat. A casa, si mai m'entra algú, el convidaré a una cervesa.

Li agrada la soledat?

Hi vaig anar per fer un laboratori de ciència i teatre a les corts. Però els polítics no van ajudar gens.

Fa vida de pagès?

Tinc un hort i collim enciams, escafoles, bledes, albergínies, pebrots, tomaqueres tardanes... Avui hem plantat faves i aquest matí he anat a buscar bolets.

Si tens una idea genial, en pots viure la resta de la vida?

No he buscat mai cap xollo per la vida. Només intento fer coses que em motivin. I en la bombolla de sabó encara no hi veig el final.

No fa 30 anys que fa el mateix?

Això seria com dir-li al Picasso que sempre va fer el mateix: pintar. O com dir-li a un metge que sempre fa de metge. Si no em motivés, ho deixaria.

Busca el més difícil encara?

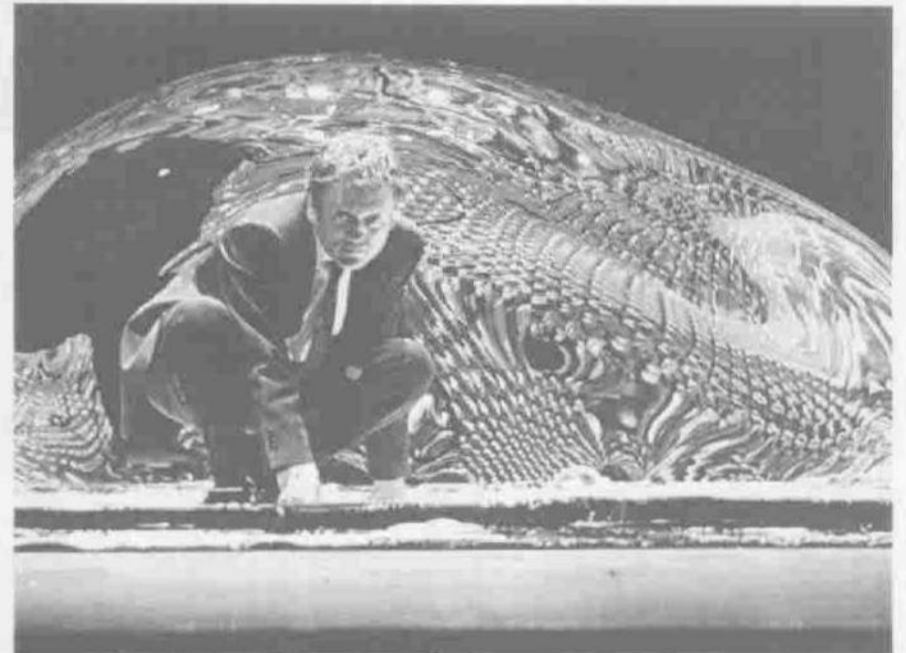
Hi ha tants elements amb els que jugar: la música, el guió, la dificultat, la mida, la forma, la permanència, introduir-hi gasos, tractament estètic, il·luminació...

Buscant sorprendre?

I la bellesa, la poesia. Sóc domador d'un element esfèric que forço a anar més enllà.

Ajuda ser arquitecte tècnic?

Segurament perquè jugo amb formes i volums. I la geometria de l'escenari té molt recorregut. Com arquitecte, he passat de la bombo-

DEMÀ A LA FARÀNDULA

Pep Bou presenta *Rebuplanetes demà*, dia 11 de novembre, a les 6 de la tarda, al Teatre La Faràndula.

Les entrades que queden encara poden comprar-se per internet i sense comissió, a www.sabadell.cat/cultura a més d'avui al Principal i demà, el mateix dia de l'espectacle, a la mateixa taquilla del teatre municipal.

lla immobiliària a la bombolla de sabó (riem).

Quina bombolla va seduir de petit el nen Pep Bou?

Quan jo era petit, no hi havia detergent líquid. Només una mena de pols blanca, que es barrejava amb aigua i no feia bombolles.

Llavors?

Màxim grataves una pastilla de sabó i amb una paila del pallier feies alguna bombolla, però de seguida te n'anaves a córrer pels marges.

Potser doncs aquell nen va quedar xocat per l'al·lucinògena escena embriaga de Dumbo.

Tampoc. En el món Disney els guionistes feien de tot. Però no tinc record que m'afectés aquella escena. No, per mi les bombolles són plenament adultes.

Per què unes duren més que altres?

Si hi ha humitat, duren uns minuts. Si el clima és eixut, 15 segons.

Alguna bombolla l'ha hipnotitzat en ple espectacle?

Una gegant a Valladolid l'any 1983. Hi havia tanta humitat que se'n va anar per darrere el claustre i al cap de deu minuts, deu! va tornar impulsada pel vent. Tots vam fer oooh!

Quin públic del món es més sensible a la bombolla?

Només canvia la reacció. Els japonesos canten en cor: oooh, aaaah. I els xinesos s'enduen el menjar al teatre i això molesta una mica. On tinc més ganes de tornar es Àfrica. S'ho mereixen.

Encara li surten imitadors?

Com bolets. A tot el món. Gent honesta i d'altres no tant. De fet, el que em copia no es fa cap favor. Per mi, però, és com un homenatge

Algun ha anat més enllà?

A Nova York n'hi ha un que té un espectacle en un teatre especial molt a l'americana. Vinga bombolles per tot arreu fetes amb màquina. Potser una mica frívol, però està bé.

Tots el reconeixen com a pioner?

M'és igual. A nivell de format teatral dec ser-ho, però per mi ser el primer o no, no té cap interès.

Ocults els seus secrets?

No hi ha secrets, tot és experiència. Això és una carrera molt llarga i molt difícil. Vaig ensenyar uns nois de Port Aventura i els va costar anys. I jo mateix vaig estar dos anys practicant abans no vaig trepitjar un escenari.

Plof!

Web Cara a Cara: www.drac.com/cac/
E-mail: vcolumer@drac.com